

Arrest

nr. 205 728 van 21 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. GOYVAERTS
Maastrichterstraat 99
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. GOYVAERTS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Sapori, district Hesarak, provincie Nanagrhar. U hebt toen u jong was ook enkele maanden in Pakistan gewoond met uw familie. U bent nooit naar school gegaan, en uw activiteiten bestonden voornamelijk uit het hoeden van de schapen van de familie.

Op een dag was u de schapen aan het grazen in een weide, toen u in de verte twee gemaskerde mannen met een motorfiets een vermoedelijke bom zag plaatsen langs de weg. Toen u op de terugweg

naar huis een half uur later een colonne van het leger passeerde, bracht u hen op de hoogte van de locatie van dit mogelijke springtuig. Later die dag ging u samen met uw oom naar de bazaar, en daar werd uw oom opgebeld door uw vader, die meldde dat de taliban het huis hadden doorzocht op zoek naar u. Hierop ging u schuilen bij een andere oom, en besloot de familie dat u het land maar beter kon verlaten. Twee dagen later vertrok u uit Afghanistan. Naderhand zou de taliban nog enkele brieven hebben afgeleverd bij het huis van de familie.

U vertrok uit Afghanistan in de maand Hamal (21 maart – 20 april), en kwam na een reis van een aantal maanden aan in België op 15 november 2015, waar u ook asiel aanvraag op 1 december 2015. U legt een aangifte van verlies van uw voorlopige verblijfsvergunning voor, en stelt dat u een taskara en de andere documenten die u had laten opsturen uit Afghanistan ook verloren bent.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U beweert dat u Afghanistan moest invluchten omdat de taliban u verdachten van spionage nadat u de positie van een bermbom verraden had. U slaagde er evenwel niet in om dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat er ernstige twijfels bestaan over waar u verbleven hebt voor uw komst naar België (zie infra). Omdat de door u voorgehouden problemen waar u in Afghanistan te kampen mee zou hebben gehad onlosmakelijk verbonden zijn met de plaats waar ze zich afgespeeld zouden hebben, ondermijnt dit reeds totaal de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vervolging. Niettemin zijn er ook elementen die er op wijzen dat de voorgehouden vervolging op zichzelf genomen ongeloofwaardig is.

Ten eerste is het helemaal niet duidelijk hoe de taliban er ooit achter gekomen zouden kunnen zijn dat u de locatie van één van hun bommen verlinkt had. U verklaart namelijk dat u zeer veraf zat weg van de taliban die u de vermoedelijke bom zag plaatsen, zo'n 10 minuten wandelafstand (CGVS p. 16). Dit zou het voor hen al zeer moeilijk maken om u te identificeren, en u geeft bovendien ook aan niet te weten of ze u überhaupt zouden hebben gezien (CGVS p. 17). Bovendien valt te verwachten dat mochten de talibs zich van uw aanwezigheid bewust geweest zijn, ze u wel duidelijk gemaakt zouden hebben dat ze van u verwachtten dat u uw mond zou houden over deze bom. U wil doen geloven dat ze zodanig veel belang hechtten aan deze bom dat ze nadien uw huis kwamen doorzoeken, en meerdere dreigbrieven aan uw adres richtten (CGVS p. 14, 21), maar tegelijk dat ze niet eens naar u gebaarden terwijl ze de bom aan het plaatsen waren, terwijl ze u wel hadden moeten kunnen identificeren. Dit is geheel ongeloofwaardig.

Ten tweede verklaarde u dat het leger maar zelden aanwezig is in uw regio; u zou voor het supra geschetste incident nog maar één keer een leger eenheid hebben gezien, zo'n vijf jaar geleden (CGVS p. 19). Echter, slechts een half uur nadat u de bom had zien plaatsen, kwam u voor de tweede keer in uw leven een legerkolonne tegen (CGVS p. 17). Dat is wel heel toevallig – het is op zich al opmerkelijk dat de taliban de moeite zouden nemen om bommen te plaatsen in een gebied waar de overheidsaanwezigheid naar uw eigen zeggen nihil is (CGVS p. 19), maar daar komt dan nog bij dat, net als u getuige bent van het plaatsen van een degelijke bom, u plots wel soldaten tegenkomt, na een periode van vijf jaar. U werd tijdens het gehoor ook gewezen op deze al te grote toevalligheid (CGVS p. 19), welke de geloofwaardigheid van uw relaas ondergraaft.

Ten derde klopt de door u voorgehouden chronologie niet. U verklaart dat u de bom geplaatst zag worden rond 11u (CGVS p. 15), en dat de plaatsers hier minder dan 15 minuten mee bezig waren (CGVS p. 17). Vervolgens zou u het konvooi zijn tegen gekomen zo'n half uur later (CGSV p. 17). U kwam dit konvooi tegen op weg naar huis, dat op een half uur afstand lag van de locatie waar u de bom zag plaatsen (CGVS p. 18). U bleef niet lang bij het konvooi, en weigerde om met hen mee te gaan naar de plaats waar de bom geplaatst werd (CGVS p. 18). Alles samen genomen zou u dus thuis hebben moeten zijn tegen 12u30. U verklaart evenwel zelf dat u pas om 14u thuis was (CGVS p. 18), zonder een indicatie te geven onderweg nog dit of dat gedaan te hebben. Ook dit ondermijnt de aannemelijkheid van uw relaas.

Voor het overige vertoont uw relaas nog een aantal andere, kleinere merkwaardigheden en tegenstrijdigheden. Zo verklaarde u initieel dat het zeer moeilijk is om vanuit uw dorp mensen op te bellen (CGVS p. 5), om later evenwel te verklaren dat u probleemloos gebeld kon worden door uw vader terwijl u met uw oom naar de bazaar was (CGVS p. 14). Aansluitend hierop verklaarde u secundo trouwens dat u zelf niet naar de bazaar ging (CGVS p. 7, 8), om later echter aan te geven dat u net met uw oom in de bazaar was toen de taliban u kwamen zoeken (CGVS p. 14). Tertio is het ook vreemd dat u enerzijds stelt van de talibs die u een bom zag plaatsen dat ze gemaskerd waren (CGVS p. 16, 17), maar anderzijds ook dat u hen kende (CGVS p. 17) – zeer vreemd dat u iemand die gemaskerd is en zich zeer ver van u bevindt zou kunnen herkennen.

Er dient hierom besloten te worden dat u niet aannemelijk kon maken dat de taliban achter u aan kwamen nadat u de locatie van een bermbom van hen aan de overheid had meegedeeld. Er dient daarom besloten te worden dat u niet aannemelijk maakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens de gehoren nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er ook op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS p. 2). Er moet evenwel vastgesteld worden dat er verschillende elementen zijn in uw verklaringen die grond geven om te twifelen aan de door u voorgehouden verblijfplaatsen in de jaren voorgaand aan uw vertrek, om onderstaande redenen.

Zo dient er **ten eerste** op gewezen te worden dat u geen enkel stuk (noch enig geloofwaardig identiteitsbewijs, noch enig ander stuk als foto's of attesten) kan voorleggen die uw beweerde afkomst kunnen staven. Op basis van uw verklaringen blijkt dat u nog contact hebt gehad met uw oom en uw broer, die u stukken zouden hebben kunnen toezenden. U verklaart echter dat u alle documenten die u

had, bent kwijtgespeeld onderweg naar het gehoor (CGVS p. 2). De aangifte bij de politie die u aan het CGVS presenteerde (document 1) maakt merkwaardig genoeg echter enkel melding van het verlies van uw voorlopige verblijfsvergunning, wat eraan doet twifelen of u de beweerde documenten ooit in uw bezit had. Wat er ook van zij, het CGVS kan daardoor wat betreft uw identiteit en herkomst enkel afgaan op uw verklaringen.

Hierover valt **ten tweede** op dat u voor het CGVS en voor de DVZ sterk uiteenlopende verklaringen aflegde over uw verblijf in Pakistan. U verklaarde voor de DVZ immers nog dat u van "7 jaar oud tot 4 jaar geleden" in Pakistan had verbleven (verklaring DVZ dd. 28 januari 2016, afdeling 10.). Voor het CGVS verklaarde u evenwel (bij herhaling) dat u slechts enkele maanden in Pakistan had verbleven toen u nog klein was (CGVS p. 10, 22). Gezien de formulering van uw antwoord voor de DVZ kan het evenwel bezwaarlijk gaan om bijvoorbeeld een schrijffout; er is niet zomaar zeven of acht jaar in plaats van zeven of acht maanden geschreven, maar er is een veel specifiekere formulering gebruikt die geen ruimte laat voor degelijke foutjes. Er dient dan ook besloten te worden dat u het CGVS mogelijk probeert te misleiden over uw verblijf in Pakistan.

Wat **ten derde** opvalt is uw maar zeer fragmentarische kennis van de Afghaanse kalender. U verklaart namelijk primo zelf dat u de Afghaanse kalender niet kent (CGVS p. 3), hoewel u wel op de hoogte lijkt van (sommige) maanden (CGVS p. 15). De maanden van de seizoenen kent u dan weer niet (CGVS 2 p. 4, 5), en u lijkt enkel te weten dat het koud is in de winter en warm in de zomer. Voorts slaagt u er secundo niet in om bijvoorbeeld Afghaanse feestdagen op te sommen buiten het zeer algemene Suikerfeest, en kon u zich ook niet herinneren wat de laatste feestdag was die u met uw familie had gevierd (CGVS p. 3, 4), en gaf op een volgende gehoor aan dat u bijvoorbeeld ook geen nieuwjaar vierde (CGVS 2 p. 8). Dit valt allemaal maar zeer moeilijk te geloven; karakteristieke feestdagen maken een wezenlijk onderdeel uit van gelijk welke cultuur, en uw bewering als zou u zich maar zodanig weinig voor de geest kunnen halen of gevierd hebben doen vermoeden dat u een gebrek aan kennis in deze probeert te verhullen. Aansluitend hierop geeft u tertio ook aan dat u niet op de hoogte bent van de zaaien oogsttijden van tarwe in uw streek (CGVS p. 9), hoewel u enerzijds toch aangaf de maanden te kennen, en anderzijds bijna uw hele leven in een boerengemeenschap zou gewoond hebben (CGVS p. 4, 6, 10) waar het leven normaal gezien geijkt is op de zaai- en oogsttijden.

Ten vierde slaagt u er ook niet in om te overtuigen wat betreft uw kennis over het district waar u afkomstig van zegt te zijn. Primo, gevraagd of u ooit het districtscentrum hebt bezocht, antwoordt u ontkennend, dat u nog nooit uit uw dorp bent geweest (CGVS p. 12). Als u daarop wordt herinnerd aan een taskara die u daar gehaald zou hebben, stelt u uw verklaring onmiddellijk bij naar dat u er wel bent geweest (CGVS p. 12). Dit komt niet erg overtuigend over.

Secundo, gevraagd of u de weg naar daar kan beschrijven, maakt u zich er initieel van af met een opsomming van een aantal dorpen, zonder enige verdere toelichting (CGVS p. 13). Alle daaropvolgende details over de omgeving moeten door het CGVS worden aangereikt (CGVS p. 13); op geen enkel moment vertelt u spontaan over uw streek van herkomst, wat allerminst doorleeft overkomt.

Tertio legt u trouwens ook tegenstrijdige en met gekende informatie strijdige verklaringen af over de waterwegen in uw district. Gedurende het eerste gehoor sprak u er immers van dat u zich toen u de bom zag geplaatst worden bevond op een locatie naast een grote stroom (CGVS p. 15), om in het daaropvolgende gehoor te verklaren dat er in uw directe omgeving geen rivieren zijn, enkel bronwater (CGVS 2 p. 6, 7). Nochtans wordt het Hesarak-district net gekenmerkt door een veelheid aan rivieren en valleien die samenkomen ter hoogte van het districtscentrum (zie stukken toegevoegd aan het dossier).

Quarto legt u bovendien ook tegenstrijdige verklaringen af over de stam tot welke u zou behoren: in het eerste gehoor stelt u dat de Khomarkhels horen bij de Jabarkhels (CGVS p. 4), om daarop in het volgende gehoor echter te verklaren dat u het niet weet (CGVS 2 p. 6). Nochtans zijn de verschillende stammen een belangrijk onderdeel van de Pashtun-cultuur en identiteit, waar u tijdens het gehoor ook op gewezen werd (CGVS p. 6).

Ten vijfde spreidt u een maar zeer beperkte kennis ten toon van (de politiek in) Afghanistan in het algemeen en uw eigen provincie in het bijzonder. Zo wist u primo niet wie de gouverneur van uw eigen provincie was op het moment van uw vertrek (CGVS p. 13) en legt u secundo zeer vreemde verklaringen af over wie de president van Afghanistan was op het moment van uw vertrek: eerst stelt u verkeerdelijk dat dit nog Karzai was, om daarna, nadat u op het bestaan van Ashraf Ghani (de huidige president) gewezen wordt, te beamen dat die inderdaad de huidige president is, maar dat niet was op

het moment van uw vertrek uit Afghanistan (CGVS p. 13, 14). Rekening houdende met een vertrek uit Afghanistan midden 2015 (verklaring DVZ dd. 28 januari 2016, afdeling 31), was Ghani evenwel al bijna een jaar president op het moment van uw vertrek (zie stukken toegevoegd aan het dossier). U corrigeert uzelf dan wel in het tweede gehoor (CGVS 2 p. 9), maar het is maar de vraag welke waarde deze verklaring nog hebben nadat u bijna twee maand de tijd had om dergelijke informatie nog eens na te checken.

Tertio slaagde u er ook niet in om spontaan ook maar iets over Afghanistan te vertellen, en moest ook hier de PO u nagenoeg alles aanreiken (CGVS 2 p. 8). Nochtans zou u na bijna twee jaar buiten uw land toch al een paar zaken moeten zijn opgevallen die buiten Afghanistan geheel anders zijn dan wat u gewend was, waardoor zelfs uw beperkte ervaringen in uw dorp toch de nodige stof zouden moeten aanleveren om te vertellen over uw oude leven in Afghanistan. Quod non.

Ten zesde lijkt ook maar weinig te weten over wat zich voor uw vertrek in uw streek van herkomst afspeelde. Zo verwijst u primo naar een zelfmoordaanslag tegen uw districtshoofd in het districtscentrum, maar plaatst u deze verkeerdelijk vijf a vijfenhalf jaar terug in de tijd (CGVS p. 11, 12), dus begin – midden 2012). Deze aanslag vond echter plaats in mei 2014 (zie stukken toegevoegd aan het dossier).

Secundo kan u alles samen maar weinig incidenten opnoemen. U verwijst zo enkel nog naar de dood van een talibancommandant, en het neerstorten van een vliegtuig (CGVS p. 11), en van deze twee incidenten is van het neerstorten van een vliegtuig in het district geen informatie terug te vinden. Ook in het tweede gehoor verwijst u enkel vaag naar een aanslag tegen checkpoints, wederom enkel op aangeven van het CGVS (CGSV 2p. 11 – 12). Het is vreemd dat u maar zo weinig lijkt te weten over krijgsverrichting in uw district, want het is de laatste jaren bijzonder onrustig geweest: in 2013, 2014 en 2015 vond er elke zomer een groot overheids- of talibanoffensief plaats, waarbij keer op keer wel honderden krijgers omkwamen (zie stukken toegevoegd aan het dossier). Dat u geen enkele melding maakte van wat tot de grootste onafhankelijke operaties van het Afghaanse leger gerekend moet worden, doet er zeer aan twifelen dat u werkelijk ononderbroken in Hesarak verbleef tot enkele dagen voor uw vertrek uit het land.

Ten slotte zijn ook uw verklaringen over de manier waarop uw reis geregeld werd maar vreemd te noemen. U stelt namelijk dat op twee dagen tijd uw vader en ooms een mensensmokkelaar hebben kunnen vinden en gelijk het nodige geld bij elkaar konden krijgen om uw reis te bekostigen door het verkopen van schapen (CGVS p. 14, 20, 21). Het is op zich al opmerkelijk dat ze in zo'n korte tijd uw hele reis zouden kunnen regelen, maar uw bewering dat dit geheel via de verkoop van schapen gefinancierd werd is wel heel merkwaardig. U stelt dat een lammetje voor zo'n 6000 à 7000 kaldar verkocht kan worden (CGVS p. 8), en dat uw reis zo'n 4300 dollar kostte (verklaring DVZ dd. 28 januari 2016, afdeling 30.). Aan een wisselkoers van ongeveer 0.01 dollar/kaldar (zie stukken toegevoegd aan het dossier), komt dat neer op zo'n 60 - 70 stuks, een niet onaanzienlijke kudde. Het lijkt eerder onwaarschijnlijk dat uw familie plotsklaps zo'n grote hoeveelheid dieren zou kunnen slijten op zo'n korte tijd. Dit doet vermoeden dat u tegenover het CGVS niet geheel eerlijk bent geweest over de manier waarop uw reis gefinancierd en bekostigd werd.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst,

en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een geponde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer .

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift een inhoudelijke kritiek op de motieven van de bestreden beslissing.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: “(...)Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U beweert dat u Afghanistan moest invluchten omdat de taliban u verdachten van spionage nadat u de positie van een bembom verraden had. U slaagde er evenwel niet in om dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat er ernstige twijfels bestaan over waar u verbleven hebt voor uw komst naar België (zie infra). Omdat de door u voorgehouden problemen waar u in Afghanistan te kampen mee zou hebben gehad onlosmakelijk verbonden zijn met de plaats waar ze zich afgespeeld zouden hebben, ondermijnt dit reeds totaal de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vervolging. (...)

Hierover valt **ten tweede** op dat u voor het CGVS en voor de DVZ sterk uiteenlopende verklaringen aflegde over uw verblijf in Pakistan. U verklaarde voor de DVZ immers nog dat u van “7 jaar oud tot 4 jaar geleden” in Pakistan had verbleven (verklaring DVZ dd. 28 januari 2016, afdeling 10.). Voor het CGVS verklaarde u evenwel (bij herhaling) dat u slechts enkele maanden in Pakistan had verbleven toen u nog klein was (CGVS p. 10, 22). Gezien de formulering van uw antwoord voor de DVZ kan het evenwel bezwaarlijk gaan om bijvoorbeeld een schrijffout; er is niet zomaar zeven of acht jaar in plaats van zeven of acht maanden geschreven, maar er is een veel specifiekere formulering gebruikt die geen ruimte laat voor degelijke foutjes. Er dient dan ook besloten te worden dat u het CGVS mogelijk probeert te misleiding over uw verblijf in Pakistan.

Wat **ten derde** opvalt is uw maar zeer fragmentarische kennis van de Afghaanse kalender. U verklaart namelijk primo zelf dat u de Afghaanse kalender niet kent (CGVS p. 3), hoewel u wel op de hoogte lijkt van (sommige) maanden (CGVS p. 15). De maanden van de seizoenen kent u dan weer niet (CGVS 2 p. 4, 5), en u lijkt enkel te weten dat het koud is in de winter en warm in de zomer. Voorts slaagt u er secundo niet in om bijvoorbeeld Afghaanse feestdagen op te sommen buiten het zeer algemene Suikerfeest, en kon u zich ook niet herinneren wat de laatste feestdag was die u met uw familie had gevierd (CGVS p. 3, 4), en gaf op een volgende gehoor aan dat u bijvoorbeeld ook geen nieuwjaar vierde (CGVS 2 p. 8). Dit valt allemaal maar zeer moeilijk te geloven; karakteristieke feestdagen maken een wezenlijk onderdeel uit van gelijk welke cultuur, en uw bewering als zou u zich maar zodanig weinig voor de geest kunnen halen of gevierd hebben doen vermoeden dat u een gebrek aan kennis in deze probeert te verhullen. Aansluitend hierop geeft u tertio ook aan dat u niet op de hoogte bent van de zaaien oogsttijden van tarwe in uw streek (CGVS p. 9), hoewel u enerzijds toch aangaf de maanden

te kennen, en anderzijds bijna uw hele leven in een boerengemeenschap zou gewoond hebben (CGVS p. 4, 6, 10) waar het leven normaal gezien geijkt is op de zaai- en oogsttijden.

Ten vierde slaagt u er ook niet in om te overtuigen wat betreft uw kennis over het district waar u afkomstig van zegt te zijn. Primo, gevraagd of u ooit het districtscentrum hebt bezocht, antwoordt u ontkennend, dat u nog nooit uit uw dorp bent geweest (CGVS p. 12). Als u daarop wordt herinnerd aan een taskara die u daar gehaald zou hebben, stelt u uw verklaring onmiddellijk bij naar dat u er wel bent geweest (CGVS p. 12). Dit komt niet erg overtuigend over.

Secundo, gevraagd of u de weg naar daar kan beschrijven, maakt u zich er initieel van af met een opsomming van een aantal dorpen, zonder enige verdere toelichting (CGVS p. 13). Alle daaropvolgende details over de omgeving moeten door het CGVS worden aangereikt (CGVS p. 13); op geen enkel moment vertelt u spontaan over uw streek van herkomst, wat allerm minst doorleeft overkomt.

Tertio legt u trouwens ook tegenstrijdige en met gekende informatie strijdige verklaringen af over de waterwegen in uw district. Gedurende het eerste gehoor sprak u er immers van dat u zich toen u de bom zag geplaatst worden bevond op een locatie naast een grote stroom (CGVS p. 15), om in het daaropvolgende gehoor te verklaren dat er in uw directe omgeving geen rivieren zijn, enkel bronwater (CGVS 2 p. 6, 7). Nochtans wordt het Hesarak-district net gekenmerkt door een veelheid aan rivieren en valleien die samenkomen ter hoogte van het districtscentrum (zie stukken toegevoegd aan het dossier).

Quarto legt u bovendien ook tegenstrijdige verklaringen af over de stam tot welke u zou behoren: in het eerste gehoor stelt u dat de Khomarkhels horen bij de Jabarkhels (CGVS p. 4), om daarop in het volgende gehoor echter te verklaren dat u het niet weet (CGVS 2 p. 6). (...)

Ten vijfde spreidt u een maar zeer beperkte kennis ten toon van (de politiek in) Afghanistan in het algemeen en uw eigen provincie in het bijzonder. Zo wist u primo niet wie de gouverneur van uw eigen provincie was op het moment van uw vertrek (CGVS p. 13) en legt u secundo zeer vreemde verklaringen af over wie de president van Afghanistan was op het moment van uw vertrek: eerst stelt u verkeerdelijk dat dit nog Karzai was, om daarna, nadat u op het bestaan van Ashraf Ghani (de huidige president) gewezen wordt, te beamen dat die inderdaad de huidige president is, maar dat niet was op het moment van uw vertrek uit Afghanistan (CGVS p. 13, 14). Rekening houdende met een vertrek uit Afghanistan midden 2015 (verklaring DVZ dd. 28 januari 2016, afdeling 31), was Ghani evenwel al bijna een jaar president op het moment van uw vertrek (zie stukken toegevoegd aan het dossier). U corrigeert uzelf dan wel in het tweede gehoor (CGVS 2 p. 9), maar het is maar de vraag welke waarde deze verklaring nog hebben nadat u bijna twee maand de tijd had om dergelijke informatie nog eens na te checken.

Tertio slaagde u er ook niet in om spontaan ook maar iets over Afghanistan te vertellen, en moest ook hier de PO u nagenoeg alles aanreiken (CGVS 2 p. 8). Nochtans zou u na bijna twee jaar buiten uw land toch al een paar zaken moeten zijn opgevallen die buiten Afghanistan geheel anders zijn dan wat u gewend was, waardoor zelfs uw beperkte ervaringen in uw dorp toch de nodige stof zouden moeten aanleveren om te vertellen over uw oude leven in Afghanistan. Quod non.

Ten zesde lijkt ook maar weinig te weten over wat zich voor uw vertrek in uw streek van herkomst afspeelde. Zo verwijst u primo naar een zelfmoordaanslag tegen uw districtshoofd in het districtscentrum, maar plaatst u deze verkeerdelijk vijf a vijfenhalf jaar terug in de tijd (CGVS p. 11, 12), dus begin – midden 2012). Deze aanslag vond echter plaats in mei 2014 (zie stukken toegevoegd aan het dossier).

Secundo kan u alles samen maar weinig incidenten opnoemen. U verwijst zo enkel nog naar de dood van een talibancommandant, en het neerstorten van een vliegtuig (CGVS p. 11), en van deze twee incidenten is van het neerstorten van een vliegtuig in het district geen informatie terug te vinden. Ook in het tweede gehoor verwijst u enkel vaag naar een aanslag tegen checkpoints, wederom enkel op aangeven van het CGVS (CGSV 2p. 11 – 12). Het is vreemd dat u maar zo weinig lijkt te weten over krijgsverrichting in uw district, want het is de laatste jaren bijzonder onrustig geweest: in 2013, 2014 en 2015 vond er elke zomer een groot overheids- of talibanoffensief plaats, waarbij keer op keer wel honderden krijgers omkwamen (zie stukken toegevoegd aan het dossier). Dat u geen enkele melding maakte van wat tot de grootste onafhankelijke operaties van het Afghaanse leger gerekend moet worden, doet er zeer aan twijfelen dat u werkelijk ononderbroken in Hesarak verbleef tot enkele dagen voor uw vertrek uit het land. (...)

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

2.4. Verzoeker wijst erop dat hij niet naar school is geweest ter verschoning van zijn onwetendheid. De Raad stelt echter vast dat de bevroegde aspecten geen schoolse kennis uitmaken, maar dat deze deel uitmaken van het dagelijkse leven in verzoekers dorp van herkomst.

Verzoeker stelt wel kennis te hebben van de zaai- en oogsttijden, van het hoeden van schapen en van de aanwezigheid van de taliban maar hiermee doet hij geen afbreuk aan de voormelde concrete vaststellingen met betrekking tot zijn onwetendheid van de zaai- en oogsttijden en de aanwezigheid van de taliban in zijn regio. Hierbij moet ook worden opgemerkt dat de aspecten die verzoeker wel weet geen afbreuk doen aan de vastgestelde onwetendheid over tal van zaken die verbonden zijn aan zijn voorgehouden verblijf in de regio.

Waar hij stelt nog jong te zijn ter verschoning van zijn onwetendheid van incidenten, blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op het ogenblik van vertrek uit Afghanistan ongeveer 19 jaar was, waardoor wel degelijk kan worden verwacht dat verzoeker een gedetailleerder beeld kan schetsen van de veiligheidssituatie in zijn beweerde regio van herkomst.

De foto's van zijn taskara en deze van zijn vader alsmede van de lidkaart van zijn vader bij de Islamitische partij die verzoeker bij het verzoekschrift voegt, zijn niet vertaald, waardoor ze conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 niet in overweging worden genomen. Hoe dan ook houden dergelijke documenten geen enkele indicatie in van de plaats waar verzoeker de laatste jaren heeft verbleven. Ook de neergelegde foto's van zijn broer, die zogenaamd genomen zijn in zijn geboortedorp, bieden hier geen inzicht. De foto's bevatten bovendien geen aanwijzingen omtrent de identiteit van de afgebeelde personen of de omstandigheden en locatie waar de foto's werden genomen.

Waar verzoeker formeel is en aangeeft dat hij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk heeft verteld dat hij zeven jaar en niet slechts enkele maanden in Pakistan heeft verbleven, moet een nieuwe tegenstrijdigheid worden vastgesteld. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ontkende verzoeker duidelijk zijn verklaringen die hij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft afgelegd en voegde hieraan toe dat hij slechts 7 of 8 maanden in Pakistan heeft gewoond, toen hij 5 of zes jaar oud was (stuk 9, gehoorverslag, p. 10).

Wat betreft het "doktersattest" dat verzoeker ter terechtzitting per aanvullende nota neerlegt, moet worden opgemerkt dat dit attest werd opgemaakt door een psychotherapeut, die vooralsnog geen arts is. In dit attest, dat dateert van 16 april 2018, wordt melding gemaakt van een zware depressie met ernstige geheugenproblemen, slaapproblemen en hoge niveaus van stress en dat zijn behandeling bestaat uit zowel cognitieve gedragstherapie als medicatie die hij voorgeschreven krijgt bij zijn psychiater. Ook wordt hierin aangegeven dat verzoeker doorverwezen werd door het opvangcentrum van het Rode Kruis in Sint-Niklaas in januari 2018.

De Raad stelt vast dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken doorging op 28 januari 2016 en de gehoren op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 mei 2017 en 28 juni 2017. Uit dit attest blijkt dan ook niet dat verzoeker tijdens de voormelde gehoren reeds te kampen had met de aangegeven problematiek.

Evenmin blijkt hieruit dat van verzoeker niet mocht worden verwacht dat hij in staat was de gehoren bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te volbrengen of in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen. Verder formuleerde noch verzoeker, noch één van de advocaten die hem bijstonden tijdens de respectieve gehoren bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze gehoren (stukken 5 en 9). Hoewel aan verzoeker bij de aanvang van beide gehoren werd verduidelijkt dat hij eventuele problemen diende te melden, maakte hij noch bij de aanvang van de gehoren, noch gedurende hun verdere verloop enige melding van psychische problemen die haar zouden verhinderen om de gehoren verder te zetten of om volwaardige verklaringen af te leggen. Verzoeker en de advocaten die hem bijstonden formuleerden evenmin enige opmerking in deze zin wanneer daartoe aan het einde van de gehoren de kans werd geboden. Uit de gehoorverslagen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt bovendien dat de gehoren op normale wijze zijn geschied en kunnen geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat daarenboven na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze zijn psychische problemen zijn verklaringen zouden hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. Het neergelegde "doktersattest" kan de voormelde vaststellingen dan ook niet verschonen.

Verzoeker slaagt er bijgevolg niet in aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit het dorp Sapori in het district Hesarak in de provincie Nangarhar. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn recent verblijf daar aannemelijk te maken kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

2.5. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.6. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het dorp uit het dorp Sapori in het district Hesarak in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Wat betreft de informatie over de veiligheidssituatie in verzoekers beweerde regio van herkomst moet worden opgemerkt dat deze gelet op wat voorafgaat niet dienstig is.

2.7. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.8. In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.9. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF